

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี ร้อยละ 31.3 ด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 65.2 และเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคนครพนม ร้อยละ 41.8

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนี้ ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพการศึกษา (\bar{X} = 3.61) ความพร้อมด้านทรัพยากร (\bar{X} = 3.33) ด้านการทำงานเป็นทีม (\bar{X} = 3.33) การมีส่วนร่วมของชุมชน (\bar{X} = 3.32) ด้านการเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ (\bar{X} = 3.28) ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา (\bar{X} = 3.23) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (\bar{X} = 3.06)

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ที่ระดับ (r ระหว่าง .518 ถึง .802) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากร กับ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ($r = .802$) และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษากับด้านการเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ($r = .518$)

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่าความสัมพันธ์มากน้อยดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .895$) ความพร้อมด้านทรัพยากรกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .879$) การมีส่วนร่วมของชุมชนกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .861$) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .843$) ภาวะผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .822$) ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพการศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .811$) การเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ($r = .803$)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อวิเคราะห์ปัจจัย 7 ด้านกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ตัวแปรด้านปัจจัยทั้ง 7 ด้านสามารถอธิบายประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาร้อยละ 20 ($R^2 = .202$) ปัจจัยที่สามารถอธิบายประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ปัจจัยที่สามารถอธิบายประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านทักษะคิดของบุคลากรที่มีต่อการประกันคุณภาพ และด้านการเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ ส่วนตัวแปรด้านปัจจัยอื่นๆ ที่เหลือไม่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญ สมการพยากรณ์คือ

$$\hat{Y} = 3.965 + .058 X_1 + .058 X_2 - .123 X_3 + .000 X_4 + .048 X_5 + .034 X_6 - .077 X_7$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับ อาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม จากตัวแปรด้านปัจจัยทั้ง 7 ด้าน

ผลการศึกษาด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ภาวะผู้นำมีความสำคัญยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้นำจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน ทั้งยังแสดงให้เห็นว่า ผู้นำในหน่วยงานที่จัดการศึกษา ระดับอาชีวศึกษามีความมุ่งมั่นและตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการที่จะพัฒนาการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของ หน่วยงานรวมทั้งทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ามาบริหารจัดการและมีส่วนร่วมตั้งแต่ ต้นและคอยติดตามดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานให้มีความต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของรังสรรค์ เกิดศรี [33] ที่พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นปัจจัยหนึ่งของการใช้กลยุทธ์สู่ ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาต้องอาศัย ภาวะผู้นำอย่างสูงที่จะกำหนดนโยบาย ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดหางบประมาณ นิเทศ ติดตาม รวมทั้งต้องจัดระบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาด้านทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะหน่วยงานที่จัด การศึกษาระดับอาชีวศึกษา เน้นการสร้างวัฒนธรรมให้แก่บุคลากรทุกคนเห็นถึงความสำคัญและ ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษา การสร้างความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมลักษณ์ วิริยจารี [4] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งหมด 5 คณะ/วิทยาลัย ในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ในภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากว่าบุคลากรของหน่วยงานมีความเข้าใจ และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา บุคลากรต้องการที่จะศึกษาทฤษฎีการตรวจสอบและการประเมิน ทำให้สามารถร่วมมือกันพัฒนามาตรฐานการศึกษาจนเกิดประสิทธิผลของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังสรรค์ เกิดศรี [33] ที่ผลการวิจัยพบว่า การสร้างความตระหนักและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการศึกษาด้านการทำงานเป็นทีมของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ในภาพรวมพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ บุคลากรช่วยเหลือ สนับสนุน เสนอแนะ เพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาประสบความสำเร็จ รวมถึงบุคลากรมีความเชื่อมั่น เชื่อถือและศรัทธาต่อเพื่อนร่วมงาน มีความจริงใจ เห็นอกเห็นใจ และให้ความสำคัญต่อกันและกัน ทั้งนี้เป็นเพราะการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องวางแผนและทำงานร่วมกันแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่องและมีความเชื่อมโยงกันระหว่างกลุ่มงานต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ วิริยจารี [4] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีมเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาด้านการเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ ของคณะ/วิทยาลัยในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนมในภาพรวม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง วิทยาลัยมีการวางแผนเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดระบบสารสนเทศ มีการจัดระบบสารสนเทศที่มุ่งเก็บข้อมูลร่องรอย หลักฐาน และนำข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาใช้ประกอบการวางแผนดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาาระบบสารสนเทศให้มีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและสะดวกในการนำไปใช้ เพื่อให้มีการนำข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาใช้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม มีการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารและเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

ผลการศึกษาด้านความพร้อมด้านทรัพยากรของคณะ/วิทยาลัยในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ในภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิทยาลัยมีการนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ในให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า มีอาคารเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยมีความเป็นระเบียบ ร่มรื่น สะอาด สวยงามและปลอดภัย นั้นแสดงให้เห็นว่า วิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรในการประกันคุณภาพการศึกษา จึงได้สนับสนุนปรับเปลี่ยนพัฒนาในด้านทรัพยากร ให้เกิดความพร้อมเพื่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ผลการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนตามความคิดเห็นของบุคลากรในอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ชุมชนมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและวิทยาลัย ชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร และผลการดำเนินงานของวิทยาลัย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม มีการประสานความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนจึงเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

ซึ่งปัจจัยทั้งหมดจะมีส่วนช่วยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิผล และเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร เมื่อพิจารณาเห็นว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์สุดา ศิลปะ [26] ที่ว่าปัจจัยที่จะสนับสนุนให้การดำเนินการประกันคุณภาพขององค์กรให้เป็นไปโดยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ควรมีการพัฒนาฐานข้อมูล การพัฒนาระบบงานควบคู่ไปกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และการกำหนดทิศทางนโยบายการประกันคุณภาพ กำหนดตัวชี้วัด ปัจจัยให้ครบทุกองค์ประกอบ แนวทางปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีความชัดเจน

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า ในภาพรวมนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ทุกด้านมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยที่นำมาศึกษานั้นมีความเกี่ยวข้องและส่งเสริมกันและกัน โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีม จะเกี่ยวข้องกับผลการดำเนินการด้านประกันคุณภาพมาก ดังนั้น หากจะให้ผลการประกันคุณภาพดี

ควรที่จะให้มีการทำงานเป็นทีมด้วย ดังนั้น มหาวิทยาลัยนครพนม จึงควรมีการกำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอาชีวศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เกิดระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดีต่อไป

ผลการศึกษาที่ว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอาชีวศึกษา พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลัช จงสืบพันธ์ และคณะ [18] ได้ทำการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาตามการรับรู้ของคณาจารย์ พบว่า ความสามารถด้านการบริหารจัดการของผู้นำ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา

สมการพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้งหมด 7 ตัวแปร ร่วมกันพยากรณ์ สามารถอธิบายประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาร้อยละ 20 ปัจจัยที่สามารถอธิบายประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ปัจจัยที่สามารถอธิบายประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านทัศนคติของบุคลากรที่มีต่อการประกันคุณภาพ และด้านการเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ

จึงกล่าวได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การเก็บข้อมูลและจัดระบบสารสนเทศ และการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นปัจจัยเมื่อประกอบกันแล้วมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้เกิดความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอาชีวศึกษา ดังนี้

5.3.1 วิทยาลัยควรมีการประเมินความพร้อมของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อการวางแผนในการพัฒนาปัจจัยเหล่านั้นให้สามารถส่งเสริมประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

5.3.2 วิทยาลัยควรประเมินปัจจัยภายนอกที่จะเป็น โอกาสในการเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นอุปสรรคในการจัดวางการดำเนินงานคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเพื่อที่จะพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามขนาดของวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

5.4.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ในวิทยาลัย โดยใช้ปัจจัยที่สร้างขึ้นเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน โดยปกติของวิทยาลัยให้มากที่สุด

5.4.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศของการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม

5.4.4 ควรทำวิจัยซ้ำเพื่อหาความชัดเจนของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้เทคนิคการวิจัยที่แตกต่างออกไป เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นต้น